

[Nør Christensen]

delse skal være en programleder, således at ansvarsforholdene er afklarede.

For så vidt angår den model og administration af loven, som ministeren lægger op til, er vi – jeg havde nær sagt naturligvis – også enige i de lokale nævn, der ud fra deres lokalkendskab og lokale tilhørsforhold kan vurdere, hvem der bør have sendetilladelser, og i det centrale udvalg med nogle mere tekniske opgaver, herunder bl.a. placeringen af senderne.

Vedrørende lovforslagets § 3 b kan CD acceptere, at der reserveres nogle kanaler i fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til visse programmer. Men vi finder det ikke ønskeligt, at man går videre på dette punkt. Der må og skal bevares en betydelig valgfrihed for befolkningen selv.

Alt i alt ser vi hos centrum-demokraterne meget positivt på lovforslaget, og vi kan tilsi-ge ministeren, der forhåbentlig ikke bliver alt for overrasket, vores fulde støtte.

For så vidt angår hr. Tastesens bemærkninger forekommer det mig noget ulogisk, at hr. Tastesen taler om, at han ønsker en afklaring, og i samme åndedrag ønsker eller i hvert fald giver udtryk for tanken om at forlænge forsøgsperioden med 6 måneder. Jeg må sige, at det virker noget ulogisk, lige så vel som jeg stadig væk ikke helt har forstået, hvorfor man har denne instinktive modstand imod reklamefinansiering.

Tinning (VS):

Jeg synes, der er megen fornuft i, at de partier, der er indstillet på denne fremgangsmåde – og det er da i hvert fald et flertal – sætter sig sammen og forsøger at finde ud af, om der er mulighed for at vedtage noget, som kun omfatter nærradioerne i første omgang.

Jeg forstår godt, at hr. Tastesen kan være så urolig for, at man stadig væk i socialdemokratiet vil have så svært ved at finde ud af, hvad man selv mener om en hel del på fjernsynsområdet, at man ikke vil være i stand til at foretage sig noget som helst fornuftigt. Men forslaget om, at alt andet så bare skal vente et halvt år, mener vi simpelt hen i bedste fald må være grebet ud af luften under et eller andet socialdemokratisk gruppemøde. Der skulle vel ikke være noget som helst i vejen for, at vi sætter os ned og siger:

hvad kan der snakkes sammen om inden for det område, som hedder nærradioer? Så lad os for min skyld lade spørgsmålet om lokale fjernsyn, TV 2 osv. ligge, når det ikke kan være anderledes.

Det lovforslag fra ministeren, der foreligger i dag, bygger vel først og fremmest på en forestilling om, at hvis vi bare lader, som om alle har frihed til at foretage sig stort set hvad som helst på dette område, så får vi sikret variationen, så får vi sikret de lige muligheder, så får vi, som hr. Nør Christensen så rørende beskrev det, de små græssende side om side med de store, alt sammen i fred og fordragelighed.

Det er selvfølgelig den rene ideologi og blændværk. I det øjeblik man praktiserer friheden, som kulturministeren er inde på det, giver man jo ikke lige muligheder. Nej, tværtimod gør man lige præcis det, som ministeren foregiver at advare imod. Ministeren skriver i bemærkningerne til lovforslagets § 15 c, at vi skal være meget forsigtige med, at der ikke bliver tale om favorisering af foretagender, der kan påregne bidrag fra pengestærke virksomheder eller organisationer. Følger man ministerens model, havner vi lige præcis dér, hvor der bliver tale om favorisering af foretagender, der kan påregne bidrag fra pengestærke virksomheder eller organisationer. Så får vi den stærkt pengestyrede, den stærkt kommercialiserede nærradio, og det samme gælder selvfølgelig lokal-TV.

Men det, som den permanente ordning for nærradioer og lokal-TV i virkeligheden burde handle om fremfor endnu mere pengesty- ring på medieområdet, det skulle være en udvidelse af borgernes ytringsmuligheder. Det må vel være det formål, vi sætter op, når vi skal tage stilling til, hvad vi kan gå ind for, og hvad vi ikke kan gå ind for.

Her er vores udgangspunkt – og det vil jeg da også godt sige, hvis vi når så langt, at vi skal til at snakke nærradioer inden for flertallet – at vi på finansieringssiden siger nej til reklamer, siger nej til salg af sendetid, og desuden vil vi meget gerne have en diskussion om det lokale nævn, som ministeren her har foreslået. Der er ingen tvivl om, at med den version, ministeren har fundet frem til, er der næsten garanti for, at vi får nogle af de såkaldte borgmesterradioer. For hvordan er det, det lokale nævn er bygget op? Jo, det